

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Invest Troja s.r.o.**, se sídlem Košická 63/30, Praha 10, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2013, č. j. 42008/2013-MZE-16231, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2015, č. j. 11 A 140/2013 – 40,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2015, č. j. 11 A 140/2013 – 40, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 9. 4. 2009, č. j. S-MHMP-513385/2007/OOP-IV-965/R-35/2009/Fi, rozhodl v pochybnostech podle § 3 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“), že pozemek ve vlastnictví žalobkyně parc. č. 1513/1 k. ú. Troja, o výměře 8 247 m², je pozemkem určeným k plnění funkcí lesa ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) lesního zákona. Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku.

[2] Žalobkyně je napadla u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který žalobu odmítl usnesením citovaným v záhlaví. Dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nenaplňuje definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a je tak podle § 70 písm. a) téhož zákona vyloučeno ze soudního přezkumu.

[3] Vysvětlil, že se nejedná o úkon správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují konkrétní subjektivní práva nebo povinnosti žalobkyně, pouze byl závazně

deklarován charakter pozemku, což samo o sobě do práv či povinností žalobkyně nezasahuje. Shodné závěry obsahuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2008, č. j. 1 As 62/2008 – 75. Městský soud dodal, že pozemek je zařazen jako zeleň a z rozhodnutí Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 23. 3. 1970, č. j. OKHZ 2571/69, 176/70, vyplývá, že sice byl vyňat z lesního fondu, ale mají na něm být zachovány stávající lesní porosty jako vysoká zeleň k plnění jejich funkcí.

[4] Proti usnesení městského soudu nyní žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného, replika stěžovatelky

[5] Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrdila nezákonnost napadeného usnesení. Namítala, že judikatorní závěry, o které městský soud opřel své rozhodnutí, byly překonány usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 As 89/2008 – 80, publ. pod č. 1999/2010 Sb. NSS. Dle něj rozhodnutí v pochybnostech podle § 3 odst. 3 lesního zákona podléhá přezkumu ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud tento názor aplikoval i v navazujících věcech, např. v rozsudku ze dne 18. 12. 2009, č. j. 5 As 94/2008 – 44.

[6] Dále zmínila rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2006, č. j. 1 Aps 2/2006 – 68, dle kterého krajské soudy jsou povinny řídit se právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v obdobných věcech. Uvedla také, že napadené usnesení neobstojí z hlediska principu předvídatelnosti soudního rozhodnutí, neboť předchozí žaloba v této věci byla věcně projednána (napadené rozhodnutí žalovaného je rozhodnutím vydaným v dalším řízení vedeném poté, co původní rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem městského soudu ze dne 24. 5. 2013, č. j. 5 Ca 184/2009 – 37, pozn. NSS).

[7] Navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný přisvědčil názoru stěžovatelky, nicméně navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl z důvodu hospodárnosti; žaloba je z věcného hlediska neopodstatněná. Stěžovatelka reagovala v replice, kde především konstatovala, že takto postupovat nelze, neboť by došlo k tzv. odebrání instance a zásahu do jejího práva na spravedlivý proces.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přezkumem napadeného usnesení v tomto rozsahu dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[10] Předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu je otázka, zda rozhodnutí v pochybnostech podle § 3 odst. 3 lesního zákona, respektive rozhodnutí o odvolání proti

pokračování

takovému rozhodnutí, je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a zda podléhá přezkumu správních soudů.

[11] Městský soud popsal, proč napadené rozhodnutí (úkon správního orgánu) nepovažoval za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a ztotožnil se s právním názorem, který Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 27. 8. 2008, č. j. 1 As 62/2008 – 75 (rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud však souhlasí se stěžovatelkou, že tento názor byl překonán usnesením jeho rozšířeného senátu ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 As 89/2008 – 80, publ. pod č. 1999/2010 Sb. NSS, na které v podrobnostech odkazuje.

[12] Soudní řád správní definuje v § 65 odst. 1 rozhodnutí jako úkon, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti jednotlivců. Tato definice zahrnuje jednak konstitutivní rozhodnutí, jednak rozhodnutí deklaratorní (*závazně určují jeho práva nebo povinnosti*).

[13] Nejvyšší správní soud v posledně uvedeném usnesení dospěl k závěru, že rozhodnutím v pochybnostech podle § 3 odst. 3 lesního zákona se sice přímo neukládají práva či povinnosti (nejedná se tedy o konstitutivní rozhodnutí), nicméně určením, zda je pozemek pozemkem určeným k plnění funkcí lesa, se zároveň rozhodne o aplikaci celé řady právních norem sloužících k ochraně těchto pozemků a závazně se tak určují práva a povinnosti vlastníků pozemků nebo jejich uživatelů. Jedná se o deklaratorní rozhodnutí, které zasahuje do právní sféry jedince.

[14] Z výše uvedených důvodů i rozhodnutí žalovaného naplňuje znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a není ze soudního přezkumu vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s.

[15] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že se nezabýval námitkou stěžovatelky o překvapivosti napadeného usnesení. Pro závěr o nezákonnosti tohoto rozhodnutí totiž bylo stěžejní, že městský soud nesprávně zhodnotil otázku přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ve správním soudnictví.

[16] Konečně k návrhu žalovaného, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl z důvodu hospodárnosti (žaloba dle jeho názoru není důvodná), soud uvádí, že stěžovatelka napadla usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby, v úvahu tedy přichází pouze přezkum důvodů k tomuto postupu. Meritem věci se v tomto řízení zabývat nemohl.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Proto napadené usnesení městského soudu podle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud v něm bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti mezi účastníky rozhodne městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu